

Z. S.

Posiedzenie naukowe Zespołu Historii Nauk Leśnych

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 18/2, 416

1973

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od III Zjazdu (1881) rolnicy skupiali się w tzw. Sekcjach Przyrodniczo-Rolniczych (później Sekcje Nauk Rolniczych). Sekcje weterynaryjne działały od V Zjazdu (1888), sekcje nauk leśnych powstały dopiero na Zjeździe XIV (1933), gdyż poprzednio leśnicy zwoływali własne, niezależne od Zjazdów zgromadzenia.

Ogółem na zjazdach wygłoszono około 560 referatów z różnych dziedzin rolnictwa, z czego przeszło połowa przypada na dwa ostatnie. Najwięcej ich było z zakresu weterynarii, następnie zagadnień ogólnych rolnictwa i produkcji roślinnej. Z tematów rolniczych poruszano sprawę niższej oświaty rolniczej na wsi, gleboznawstwa, chemii rolnej, hodowli i uprawy roślin oraz ich ochrony. Mniej referatów dotyczyło ogólnej i szczegółowej hodowli zwierząt a także chemii i technologii produktów rolno-spożywczych. Tematyka, wprowadzona do obrad zjazdów dopiero w ostatnich latach, obejmowała zagadnienia niemal współczesne: bibliografii leśnej, ekonomiki, gleboznawstwa i hodowli lasu a także właściwości i technologii drewna. Wśród zagadnień z zakresu weterynarii najczęściej poruszano sprawę zwalczania gruźlicy u bydła. Oprócz tego omawiano zarówno historię dyscypliny, konieczność reformy studiów weterynaryjnych jak i choroby zwierząt, chirurgię i farmakologię.

W wyniku uchwał podjętych w czasie obrad Sekcji Rolniczych osiągnięte zostały poważne wyniki na polu nauki i praktyki rolnej w okresie zarówno przed I wojną światową jak i w dwudziestoleciu międzywojennym.

Ligia Hayto

POSIEDZENIE NAUKOWE ZESPOŁU HISTORII NAUK LEŚNYCH

W dniu 3 listopada 1972 r. odbyło się pod przewodnictwem prof. A. Żabko-Potopowicza posiedzenie naukowe Zespołu Historii Nauk Leśnych.

Po odczytaniu protokołu z poprzedniego zebrania prof. Żabko-Potopowicz złożył sprawozdanie ze stanu realizacji planu badawczego Zespołu, omawiając także niektóre prace z zakresu historii leśnictwa realizowane poza Zespołem, a więc wydaną już książkę *Polskie Towarzystwo Leśne w Polsce Ludowej* oraz oddane do druku dzieło *Twórcy i organizatorzy leśnictwa polskiego*. Wśród przedsięwzięć wydawniczych Zespołu najważniejszą jest praca zbiorowa *Nauki leśne w Polsce w latach 1920—1970*, przekazana obecnie do recenzji. Obejmuje ona wiele różnorodnych zagadnień i realizowana była wspólnie przez historyków leśnictwa i specjalistów reprezentujących poszczególne dyscypliny nauk leśnych. Niektóre składające się na nią artykuły mają charakter opisowy, inne syntetyczny.

W dalszym ciągu zebrania dyskutowano nad możliwościami wprowadzenia historii leśnictwa do programów nauczania na wydziałach leśnych. Postanowiono — po przeprowadzeniu konsultacji z kierownictwem Zakładu Historii Nauki i Techniki PAN — zwrócić się w tej sprawie do kilku instytucji, m.in. do Ministerstwa Leśnictwa i Polskiego Towarzystwa Leśnego.

W drugiej części posiedzenia prof. Józef Broda wygłosił referat *Przegląd powojennego dorobku naukowego z zakresu historii leśnictwa*. W dyskusji po referacie podkreślano, że brak placówek naukowych poświęconych historii leśnictwa zahamował dopływ młodej kadry naukowej, która zajmowałaby się tą problematyką. Stwierdzono ponadto, że byłoby wskazane podjąć w niedalekiej przyszłości prace nad historią leśnictwa w okresie powojennym, zając się badaniem procesów technologicznych w leśnictwie i opracowaniami dotyczącymi czasopiśmiennictwa fachowego.

Z. S.